

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ὁ κ. Σ. Ρεΐναχ παρουσίασεν εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν ἀγαλμάτιον ἐξ ὀπτιῆς γῆς, παριστῶν τὴν Βάκχον νέον, τὸ ὅποιον ἠγοράσθη τῷ 1840 ὑπὸ τοῦ κόμητος de Sartige. ἐπιτετοχμμένον τότε τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις. Ὁ θεὸς τοῦ οἴνου παρίσταται ὄρθιος, κισσῶ ἑστεμμένος. ἐνδεδυμένος δορὰν καὶ κρατῶν ἀμφορέα διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἢ δὲ ἀριστερᾶ του χειρὸς εἶνε ὑψωμένη καὶ στηρίζεται ἐπὶ θύρτου. Εἰδῶλιον ὄρειχάλλινον, παριστῶν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἀνεκαλύφθη πρό τιων ἐτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ κατοπίν περιήλθεν ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Φωτιάδου πασῶ εἰς τὴν κατοχὴν Ἰταλοῦ τινος φιλοτέχνου. Δημοσιεύων δ' αὐτὸ ὁ Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος κ. Μιλάνης. Ἰσχυρίσθη ὅτι εἶνε ἀντίτυπον Βάκχου τινὸς τοῦ Πραξιτέλου, οὗτινος κατέλιπεν ἐνθουσιώδη περιγραφὴν ὁ Καλλιπράτης. Ὁ κ. Ρεΐνχ κατέδειξεν ὅτι τὸ πᾶν ἀγαλμάτιον τοῦ κ. Sartige, τοῦ ὁποῦ ἡ καταγωγὴ εἶνε ἀναμφισβήτητος, ἐπικυροῖ τὴν γνώμην τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχαιολόγου. Ὁ χαρακτήρ ἄλλως τε τοῦ ἀγάλματιοῦ συμφωνεῖ μὲ ὅ, τι γνωρίζομεν περὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἔργων τοῦ Πραξιτέλου. Μέχρι τοῦδε ἦσαν γνωστά καὶ ἄλλα ἀντίτυπα ἐξ ὀπτιῆς γῆς ἔργων τοῦ Πραξιτέλου ὡς τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κνίδου καὶ τῆς Κῶ καὶ ἄλλων.

— Ὁ κ. Οὐὼλ, διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἀνεκοίωσεν εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὸ θέρος ἐργασιῶν τῶν ἐταίρων τῆς σχολῆς. Ὁ κ. Κουδὸ ἐξηρένησε τὴν Μακεδονίαν, ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι Μοναστηρίου, καὶ τὰ περίε τοῦ Παγγαίου ὄρους. Ὁ κ. Ρίττερ, μετὰ περιόδου ἀνὰ τὴν Βοιωτίαν, συνέδραμε τὸν κ. Ζημὸ εἰς τὰς ἐν Ἐρχιμοκάστρῳ ἐρεῦνας του. Πλεόνα τῶν πεντακοσίων ἀναγλύφων, ἐπιγραφῶν καὶ ἀγαλμάτων ἀνεκαλύφθησαν ἐν ταῖς ἀσκαφαῖς ταύταις. Ὁ κ. Ζουμπὲν ἐπισκέφθη τὴν Κρήτην, ὅπου ἐκτίμησε σημειώσεις καὶ πελοπορθμοὺς φωτογραφίας. Ἐνδιέτριψε δὲ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ εἰς τὰ ῥυθμῶδ μνηκῆναι καὶ γεωμετρικῶ ἀγγεία. Αἱ ἐν Ἀτίχ ἐρεῖναι ἀνετέθησαν εἰς τοὺς κ. κ. Λεγγράν καὶ Σαμονάρ, οὗτινες ἐξηρένησαν ἰδιαιτέρως τὸ Δυναῖρ καὶ τὰ περίχωρα, τὰ διαμερίσματα τοῦ Ἀιδινίου καὶ τῆς Προύτης. Πολλὰ ἐκ τῶν ἀνεκαλύψεων αὐτῶν διαφωτίζουν μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν τῶν μερῶν τούτων. Κατὰ τὴν ἐν Λαγίνα βραχεῖαν διαμονὴν των ἐσωτογράφησαν πολλὰ συντρίμματα τῆς ζωοφόρου τοῦ ναοῦ τῆς Ἐκίτης. Μία ἐκ τῶν προσόψεων τοῦ ναοῦ τούτου ἔκοσμεῖτο ὑπὸ γιγαντομαχίας, ὁμοίας πρὸς τὴν τοῦ ναοῦ τῆς Περγάμου. Ὁ κ. Οὐὼλ ἐξέθηκεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ φωτογραφίαν τοῦ ναοῦ ἐκείνου καὶ διαφόρων Κρητικῶν μνημείων.

— Ὁ κ. E. Loewy ἀνεκοίωσεν εἰς τὴν ἰταλικὴν Ἀκαδημίαν Lincei μελέτην αὐτοῦ περὶ τινος ἀγάλματος εὑρεθέντος ἐν Ἐλευθέρα τῆς Κρήτης καὶ φυλαττομένου ἐν Ἡρακλείῳ τοῦ ἀγάλματος τούτου σώζεται μόνον τὸ ἄνω μέρος, δὲν διασώζει δὲ ἔχνος χρωματισμοῦ· τὸ παριστῶμενον πρόσωπον φέρει χιτῶνα στένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ἔχει ταινίᾳ περιδεδεμένην. Ἡ κόμη, καταρρέει ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς πλοκάμους. Τὸ ἄγαλμα εἶνε τόσῳ ἐφθαρμένον, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἢ ὑπόθεσις αὐτοῦ καὶ τὸ φῦλον αὐτοῦ τοῦ παριστῶμενου προσώπου. Ὁ κ. Loewy ὁμῶς νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ γυναικός, εὑρίσκει δὲ ὁμοιότητας μεταξὺ τοῦ ἀγάλματος τούτου καὶ τοῦ τῆς Δήμητρος, τοῦ εὑρεθέντος πλησίον τῆς Τεγέας. Εἶνε, λέγει, ἔργον τῆς αὐτῆς σχολῆς, ἢ οὐχί τῆς αὐτῆς

χειρὸς. Καίτοι δὲ τὸ ἐν ἀνεκαλύφθη ἐν Κρήτῃ καὶ τὸ ἕτερον ἐν Ἀραδίᾳ, δυνάμεθα οὐχ ἥττον νὰ εἰκασίωμεν ὅτι ἀμφότερα εἶνε ἔργα τοῦ Δαιδάλου ἢ τῶν Δαιδαλιδῶν.

Φιλολογικά

Ἐξεδόθη καὶ ἐστάλη ἡμῖν πρὸ ὀλίγου τὸ δεύτερον τεῦχος τῶν ἐν Ἐιδελβέργῃ τῆς Γερμανίας ἐκδομένων φερωνύμων Χρονικῶν (Neue Heidelberger Jahrbücher), περὶ ὧν ἐγράφησαν τινα ἐν τινι τῶν προηγουμένων φυλλαδίων τῆς Ἑστίας. Τὰ νέα ταῦτα Ἐιδελβέργεια Χρονικά, ὡς εἶπομεν τότε, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ πρώτου αὐτῶν τεύχους, ἐκδίδονται καὶ συντάσσονται ὑπὸ τινος ἐκεῖ ἱστορικῆς καὶ φιλοσοφικῆς ἐταιρίας συγκειμένης ἐκ διαπερῶν καθηγητῶν καὶ συγγραφέων τῆς Γερμανίας. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο δὲν ἔχει μὲν ὁμολογουμένως τὰς χάριτας τῶν ἐν Παρισίοις ἐκδομένων καὶ δὲν παρέχει τοὺς εὐστρόφους καρπούς τῶν ἀγγλικῶν, ἀλλ' εἶνε ἐξαιρετικῶς ἀκρίβητος Γερμανικῆς ἀκαδημαϊκῆς σοφίας, ἥτις θυμολύεται εὐλόγως διὰ τὴν βαθύτητα αὐτῆς καὶ τὴν ἀκρίβειαν. Τὸ περὶ οὗ ἡδὴ ὁ λόγος δεύτερον τεῦχος τῶν Ἐιδελβέργειων χρονικῶν περιέχει ἀξιολογητάς πραγματείας, ὧν κυριώταται διὰ τὸ μήκος αὐτῶν καὶ τὴν ἐμβρίθειαν εἶνε αἱ περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν Κελτικῶν οἰκοδομημάτων, περὶ μερῶν τινῶν τῆς ἱστορίας τῶν Μηδικῶν πολέμων, περὶ τῆς ἀρχαίας χώρας τῶν Μυσῶν (παρὰ τὸν Αἴλιον καὶ τὸν Ἴστρον), καὶ περὶ τινῶν μερῶν τῆς Γερμανικῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας.

— Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν πανηγυρικὴν συνεδριάσιν τῆς Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας, εἰς ἣν παρίστατο καὶ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος, ὁ κ. Μεσπάλια ὠμίλησε περὶ τῆς Ὀμηρικῆς Ὀυρανολογίας. Ὑπολογίζων περὶ μετὰ τῆς Ὀμηρικῆς Ὀυρανολογίας, ὁ σοφὸς ἀκαδημαϊκὸς προσεπάθησε νὰ ἀναπαραστήσῃ τὴν Ὀυρανὸν οἷον τὸν ἔβλεπεν ὁ Ὀμηρος. Ἐν παρόδῳ δὲ ἐνδιέτριψεν εἰς τὰς πληροφορίας τὰς ἀπαντώσας εἰς ἄλλους κλασσικοὺς συγγραφεῖς, εἰς τὸν Ἡσίοδον, Βιργίλιον, Ὀβιδιον κλπ. ἵνα καθορίσῃ τοὺς ἀστέρας, οὗτινες συνήθως περιγράφονται τόσον συγκεκριμένως.

Ἀπογραφικά

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τῆς Σερβίας εἶνε 2,172,814, ὥστε ἡ ἀπὸ τοῦ 1884 αὐξήσις τοῦ Σερβικοῦ πληθυσμοῦ εἶνε 23 ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσῆς Βελιγραδίου ἀνέρχονται εἰς 54,458, τῆς Νύσσης εἰς 19,970 καὶ τοῦ Πιρότ εἰς 10,108· ὅλαί δὲ αἱ πόλεις αἱ ἔχουσαι πληθυσμὸν ἀνωτέρων τῶν 10,000 εἶνε ὀκτώ.

Πανοῖα

Ἐν Βαρσοβίᾳ ἡ ἀστynomία ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν εἴσοδον εἰς τὰ θεάτρα, ἐκτὸς ἐν συνοδεύονται ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν ἢ ἔχουσιν εἰδικὴν ἄδειαν τῶν σχολικῶν ἀρχῶν.

— Ἐν Ρωσσίᾳ κατεμετρήθη ἡ ταχύτης 197 θυελλῶν, κατὰ τὸν Schönrock δὲ ἡ μέση ταχύτης αὐτῶν ἦτο 46 περίπου χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Παρετήρηθη δὲ ὅτι ἡ ταχύτης αὐτῶν εἶνε μικροτέρα κατὰ τοὺς θερμούς μῆνας. Κατὰ τὴν πρώην αὐαύτως ἡ ταχύτης αὐτῶν εἶνε μικροτέρα, ἀνέβαινε δὲ βαθυτάδον καὶ εβάνει εἰς τὴν μεγίστην ἔντασιν αὐτῆς μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 ὥρας. Αἱ σφοδρότεραι θύελλαι εἶνε αἱ πνεύσαι ἐκ δυσμῶν.

— Ἐκθεσις βλαπτικῶν καὶ ὠφελίμων ἐντόμων ἐνεκαίνισθη κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις.

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Κιέλφ μουσειοῦ γερμανικῶν ἀρχαιοτήτων ἀνετέθη, διαταγῇ τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου, εἰς τὴν γεροντοκόρην Ἰωάνναν Μέστορφ, ἥτις ἔχει γράψῃ πολλά περὶ τῆς γερμανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ εἶνε μέλος πολλῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων.